

موفقیت‌های جدید دمکراتیزه کردن آمریکائی

<http://www.fondsk.ru/news/۲۰۱۵۰۲۲۲/novye-uspehi-demokratizacii-po-amerikanski-۲۱۸۷۷.html>

۲۲ حوت ۱۳۹۳

رشد دمکراسی جهانی تحت مدیریت آمریکا در یک جا متوقف نمی شود. به هر سو بنگری، در آنجا دستاوردهای آمریکائی‌ها را خواهی دید. مثلاً، در عرصه آموزش مهارت‌های جنگی به «مخالفتان معتدل» برای مبارزه با دولت‌های حاکم بر کشور خودشان. با عطف توجه به این تبیین، مخالفتان معتدل علی‌الظاهر چنان مخالفتانی هستند، که گویا اهداف معتدل برای خود تعیین نموده و بمنظور تحقق آنها به ابزارهای معتدل توسل می‌جویند. بعنوان مثال، مخالفتان معتدل سوریه برای برکناری بشار اسد ابتدا از روش‌های صلح‌آمیز شروع کردند. این مخالفتان ابتدا تظاهرات اعتراضی ترتیب دادند، که در ادامه به درگیری محلی فراروئید. هنگامیکه آمریکائی‌ها این مخالفتان را زیر چتر حمایتی خود گرفتند، آنها به فراخور حال، با حفظ اعتدال، به جنگ واقعی برعلیه دمشق وارد شدند. مثلاً، آنها برای مقابله با اسد به استفاده از روش‌های منفور مانند بدار آویختن یا سر بریدن دست نزدند، بلکه تیرباران انسانها را ترجیح دادند. تجمع کنندگان در اطراف این رهبران معتدل ارتش انساندوستانی هستند که خود را «ارتش آزاد سوریه» نامیده و روش‌های وحشیانه «دولت اسلامی» را غیرمقبول اعلام می‌دارند. حملات همان «ارتش آزاد سوریه» به شهرها و روستاهای سوریه که به کشتار انسانهای غیر نظامی منتج می‌شود، با اصول اعتدال گویا به این سبب انطباق دارد که انسانها را بطور کاملاً گزینشی تیرباران می‌کنند. بعبارت دیگر، فقط افراد مضمون به هواداری از اسد را می‌کشند.

و این اعتدال در زمانهای اخیر موجب دردسر آمریکائیها شده است. اصل قضیه عبارت از این است، که «ارتش آزاد سوریه» با سرپیچی از دستورات واشنگتن، حاضر نیست اسلحه خود را بسوی «دولت اسلامی» نشانه رود. در این عرصه بسیار تنبل است و بی‌تحرك. می‌توان گفت، که اصلاً مبارزه نمی‌کند. اما نباید تصور کرد که پولهای مالیات دهندگان آمریکائی را «ارتش آزاد سوریه» می‌تواند مفت و بیجا بخورد. بدین سبب، پنتاگون اردوگاههای آموزشی دایر می‌کند و از همه داوطلبان برای حضور در آنها دعوت بعمل می‌آورد که با روحیه آمریکائی کاملاً انطباق دارد. در طول دوره موجودیت این اردوگاهها چه کسانی که در آن اردوگاهها آموزش ندیده‌اند! در میان علاقمندان همیشه شمار زیادی یکانهای تیراندازان ماهر وجود دارد که به بوی کباب از کشوری به کشور دیگر کوچ می‌کنند. سنگدل‌ترین آموزش دیدگان را بعنوان

چریک دستچین نموده، حس تنفر نسبت به این یا آن خلق را تا حد رفلکس شرطی به آنها القاء کرده و بتناسب مضمون، آنها را به هر کجا که ضروری تشخیص دهند، گسیل می‌دارند. در چنین حالتی، هر گونه اعتدال کنار گذاشته می‌شود و جنگ تمام عیار طبق برنامه آغاز می‌گردد.

بدنبال اجرای یکی از این طرحها، واشنگتن و آنکارا برای آموزش ۱۵ هزار جنگجوی «ارتش آزاد سوریه» با همکاری قطر و عربستان سعودی توافق کردند. منجمله ۲ هزار نفر ترکمن سوری که حساب آنها از مدتها پیش در دست اسد است، جزو آموزش دیدگان می‌باشند. پس از اتمام دوره آموزشی، این «سگان جنگی» را زیر چیر «ارتش آزاد سوریه» قانونی اعلام نموده و به ذخیره ای برای حل طیف گسترده ای از مسائل دمکراتیزه کردن بدل می‌سازند.

از جمله، در بالکان می‌توان از آنها استفاده کرد. اکنون در آنجا خروج دسته جمعی آلبانهای کوزوو مشاهده می‌شود. دمکراتیزه کردن کوزوو زیر رهبری آمریکا نتایج منحصر بفردی ببار آورد. «جمهوری کوزوو» تنها واحد سیاسی در جهان است که در آن، راهزنی، قاچاق مواد مخدر، فحشاء، زورگیری و دادوستد اعضای بدن انسان را مستقیما دولت هماهنگ می‌کند. در ضمن، هیچ محل کار خالی در این عرصه باقی نمانده است، هیچ شق دیگری از فعالیتهای اقتصادی در کوزوو ممکن نیست، جمعیت کوزوو بصورت انبوه از آنجا فرار می‌کنند.

بخشی از این افراد به مراکز آموزشی ترکی- آمریکائی منتقل می‌شوند. آنها بعد از پایان دوره آموزش نظامی و کسب درآمد بحساب خونریزی، به نزد خانواده های خود در صربستان، مجارستان، مقدونیه، یونان، ایتالیا باز می‌گردند.

مجددا تأکید می‌کنیم که اینها افراد خواهند بود دوره دیده در مکتب آمریکائی و دریافت کنندگان پول آمریکائی. با این وجود، چرا نیروهای ذخیره آمریکا برای آینده نباشند؟ بالاخره، اگر چه امروز مافیای آلبان بخش سایه اقتصاد بسیاری از کشورهای اروپایی را تحت نظارت خود دارد، اما این افراد ناامید با وظایف جدی تری مواجه می‌شوند. مثلا، مجارها صرفنظر از همه تلاشهای سازمانهای غیر دولتی آمریکا بسرکردگی «خانه آزادی»، تا کنون بسبب جدایی استان **وایوودینا** از صربستان جار و جنجال براه نیانداخته اند. اما اگر چند هزار نفر مهاجر از کوزوو بسرپرستی «قهرمانان» جنگهای خاورمیانه در **وایوودینا** اجتماع کنند (و دقیقا همین)، در آن صورت نمی‌توان تردید داشت که آنها بازای پول خوب، آش مورد نظر آمریکائیه را خواهند پخت. با این حساب، دمکراسی آمریکائی بزودی حرف تازه ای خواهد زد.

نکته:

این جمله جناب سدوف: «... اصل قضیه عبارت از این است، که «ارتش آزاد سوریه» با سرپیچی از دستورات واشنگتن، حاضر نیست اسلحه خود را بسوی «دولت اسلامی» نشانه رود»، نشانه

می دهد که این تحلیلگر محترم مثل اینکه به «مبارزه آمریکا با داعش» واقعا باور دارد. در صورتیکه عکس قضیه از همان ابتدا روشن بود و آن اینکه، داعش نیروی زمینی (نیابتی) آمریکاست و ائتلاف قریب ۶۰ کشور برای جنگ با داعش، در واقعیت امر، بمنظور مداخله نظامی مستتر در کشورهای سوریه و عراق تشکیل گردیده است. مترجم